VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE
DE RAAD
Plenaire Vergadering
Agenda

Vrijdag 30 oktober 2026 vanaf 9.00 uur

Brussels Hoofdstedelijk Parlement – Lombardstraat 69 – zaal 206

---

1. **Mededelingen**

2. **Ontwerp van verordening (R.v.O., art. 41, 42, 43 en 52)**

- Ontwerp van verordening tot goedkeuring van de aanpassing nr. 2026/9 van het Meerjarenplan 2022-2026 van de Vlaamse Gemeenschapscommissie – Stuk 6 (2026-2027) – Nrs. 1 en 2

Benoeming van een verslaggever, algemene bespreking, artikelsgewijze bespreking en stemmingen en stemming over het geheel.

3. **Vragen om uitleg (R.v.O., art. 59)**

- Vraag om uitleg van de heer Mathias Vanden Borre aan mevrouw Ans Persoons, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport, Samenleven en Gemeenschapscentra, betreffende de evolutie van het aantal leden en leiding bij Nederlandstalige jeugdbewegingen in het BHG

- Vraag om uitleg van mevrouw Najima El Arbaoui aan de heer Dirk De Smedt, collegelid bevoegd voor Onderwijs, Scholenbouw en Ambtenarenzaken, betreffende de toegankelijkheid van VGC-gebouwen

- Vraag om uitleg van mevrouw Imane Belguenani aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid betreffende een structurele erkenning en VGC-financiering van burenhulpnetwerken voor ouderen

4. **Actualiteitsvraag (R.v.O., art. 60)**

- Actualiteitsvraag van mevrouw Lotte Stoops aan mevrouw Ans Persoons, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport, Samenleven en Gemeenschapscentra, betreffende de besparing van Vlaams minister Caroline Gennez op de Nederlandstalige bibliotheken en het lokaal cultuurbeleid in Brussel

Type vraag: ***Vraag om uitleg***
Van: Mathias Vanden Borre
Datum van indiening: 14/09/2026

Aan: **Ans Persoons**
Bevoegdheden: collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport, Samenleven en Gemeenschapscentra

---

Onderwerp: *De evolutie van het aantal leden en leiding bij Nederlandstalige jeugdbewegingen in het BHG*

Geacht collegelid,

Tussen 2019 en 2025 verloor Chiro Brussel 277 leden en leiding, een daling van ruim 30 procent. Ook bij Scouts en Gidsen Vlaanderen daalde het aantal leden en leiding in dezelfde periode met meer dan 15 procent, goed voor 164 leden en leiding minder. In totaal gaat het bij deze twee grote Nederlandstalige jeugdbewegingen om een terugval van meer dan 440 leden en leiding. Dat bleek uit cijfers die Vlaams Parlementslid Karl Vanlouwe opvroeg bij Vlaamse minister Hans Bonte.

Deze daling verdient de nodige aandacht. Het klopt dat andere vormen van jeugdwerk, zoals open jeugdwerkingen, aan populariteit winnen, maar die evolutie hoeft niet noodzakelijk ten koste te gaan van het klassieke jeugdbewegingswerk.

Wat goed is en wat ook bleek uit het antwoord van minister Bonte, is dat zowel de Vlaamse Regering als de VGC aandacht hebben voor deze evolutie én voor de bijkomende uitdagingen binnen het Nederlandstalige jeugdwerk in Brussel.

Zo blijkt dat de Vlaamse overheid reeds aanzienlijk investeert in het Brusselse jeugdwerk. In 2025 werd ongeveer 1,1 miljoen euro vrijgemaakt voor het Brusselse jeugdwerkbeleid, bovenop werkingssubsidies, ondersteuning van leiding en investeringen in jeugdinfrastructuur.

Bovendien staat in het bestuursakkoord (van de VGC) dat de VGC samen met de Vlaamse overheid werk wil maken van **een strategie voor investeringen in jeugdinfrastructuur** en dat hiervoor een aangepaste **investeringsenveloppe** zou worden voorzien. Ook deze aangekondigde samenwerking is een positieve evolutie.

De aandacht die zowel de VGC als de Vlaamse Regering hebben voor het Nederlandstalige jeugdwerk in Brussel stemt mij dan ook hoopvol, zeker indien beide bestuursniveaus hun inspanningen goed op elkaar afstemmen.

Tegelijk blijft het een uitdaging om voldoende Brusselse kinderen en jongeren te bereiken en hen te stimuleren om lid te worden van een jeugdbeweging en later eventueel zelf leiding op te nemen. De **dalende leden- en leidingsaantallen** bij onder meer Chiro en Scouts tonen dit aan.

Vanuit die bezorgdheid diende ik zelf (zoals jullie weten) een resolutie over dit thema in en organiseren we hierover bijkomende hoorzittingen. Ik kijk er dan ook naar uit om via deze weg meer inzicht te krijgen in de ervaringen en noden van de jeugdwerkkoepels zelf, zodat we hier verder mee aan de slag kunnen.

Ik had u hierover graag nog een aantal vragen gesteld:

- Heeft u een overzicht van de evolutie van het aantal groepen van Nederlandstalige jeugdbewegingen in het BHG tussen 2019 en 2025?
- Hoe is de vraag naar Nederlandstalige jeugdbewegingen in het BHG tussen 2019 en 2025 geëvolueerd?
    - Zijn er gemeenten waar de vraag naar Nederlandstalige jeugdbewegingen groter is dan het huidige aanbod?
- Kan u de evolutie van het aantal leden en leiding bij de Nederlandstalige jeugdbewegingen in het BHG tussen 2019 en 2025 afzonderlijk weergeven, met een opsplitsing tussen leden en leiding?
    - Beschikt u over gegevens die verklaren waarom het aantal leden en leiding bij bepaalde jeugdbewegingen is gedaald?
- Kan u de gezamenlijke strategie met de Vlaamse overheid voor investeringen in jeugdinfrastructuur verder toelichten?
    - Hoever staat de samenwerking met de Vlaamse Regering op dit vlak?
    - Wanneer wordt de aangekondigde aangepaste investeringsenveloppe verwacht en over welk bedrag gaat het?

Type vraag: ***Vraag om uitleg***
Van: Najima El Arbaoui
Datum van indiening: 12/10/2026

Aan: **Dirk De Smedt**
Bevoegdheden: collegelid bevoegd voor Onderwijs, Scholenbouw en Ambtenarenzaken

---

Onderwerp: 19 VGC-gebouwen beperkt toegankelijk – waar blijft het concrete verbeterplan?

Mijnheer het collegelid,

Een openbaar gebouw dat niet toegankelijk is voor iedereen, is niet voor iedereen openbaar.
Dat lijkt mij een vanzelfsprekend principe.
Maar wanneer ik uw antwoord op mijn schriftelijke vraag SV25 lees, stel ik vast dat de VGC op het vlak van toegankelijkheid van haar eigen gebouwen nog voor belangrijke uitdagingen staat.
En dit zijn geen cijfers van de oppositie.
Dit zijn uw eigen cijfers.
In het voorjaar van 2025 heeft de VGC een toegankelijkheidsscreening uitgevoerd van 53 gebouwen in eigen beheer.
Wat blijkt?
Van die 53 gebouwen zijn er 34 goed tot zeer goed toegankelijk.
Maar 13 gebouwen zijn beperkt toegankelijk en 6 gebouwen zijn zelfs zeer beperkt toegankelijk.
Dat betekent dat bijna 36% van de onderzochte VGC-gebouwen niet voldoende toegankelijk is.

Mijnheer het collegelid, meer dan één op de drie!
En als we naar de concrete tekortkomingen kijken, wordt de situatie nog duidelijker.
18 gebouwen beschikken niet over een obstakelvrije inkomzone.
16 gebouwen hebben geen aangepast sanitair.
8 gebouwen beschikken niet over een bruikbare lift.
Dat zijn geen kleine technische details.
Voor iemand in een rolstoel kan een ontoegankelijke ingang betekenen dat hij simpelweg niet zelfstandig binnenraakt.
Voor iemand met een beperkte mobiliteit kan het ontbreken van een aangepaste lift betekenen dat bepaalde diensten of activiteiten niet zelfstandig bereikbaar zijn.
Hoe kunnen we spreken over inclusie wanneer mensen letterlijk op toegankelijkheidsdrempels botsen in gebouwen van de overheid zelf?
En wat mij vooral verbaast, mijnheer het collegelid, is dat deze problemen niet nieuw zijn.
De screening dateert van het voorjaar van 2025.
We zijn vandaag in oktober 2026.
Meer dan een jaar later wil ik weten wat er concreet veranderd is.
Hoeveel van die 19 gebouwen zijn ondertussen verbeterd?
Hoeveel ontoegankelijke ingangen werden aangepast?
Hoeveel sanitaire voorzieningen werden toegankelijk gemaakt?
En hoeveel liftproblemen werden opgelost?
Dat zijn de resultaten die ik vandaag wil kennen.
Want een screening uitvoeren is één zaak. De vastgestelde problemen daadwerkelijk oplossen, is een andere zaak. Maar uw antwoord roept nog een tweede fundamenteel probleem op.
U bevestigt dat er geen afzonderlijk budget of specifiek traject bestaat voor toegankelijkheidswerken.
Deze werken worden geïntegreerd in nieuwbouw- en renovatieprojecten.

Ik begrijp dat een geïntegreerde aanpak praktisch kan zijn. Maar wat gebeurt er met een gebouw waar vandaag ernstige toegankelijkheidsproblemen bestaan en waar voorlopig geen grote renovatie gepland is?
Moeten mensen met een beperking dan blijven wachten tot hun gebouw ooit aan de beurt komt?
En hoe kan deze Raad controleren hoeveel geld specifiek naar toegankelijkheid gaat en welke concrete verbeteringen daarmee gerealiseerd worden?
Publieke middelen moeten niet alleen uitgegeven worden.
We moeten ook kunnen aantonen wat die investeringen voor de burgers veranderen. En dan is er nog een derde vaststelling uit uw antwoord.
De VGC registreert klachten en meldingen over de fysieke toegankelijkheid van haar gebouwen niet centraal.

Mijnheer het collegelid,

We hebben dus een screening waaruit duidelijke toegankelijkheidstekorten blijken.
We hebben geen afzonderlijke financiële opvolging van de toegankelijkheidswerken.
En we hebben geen centrale registratie van klachten.
Hoe kunt u dan aantonen dat de problemen systematisch worden aangepakt en dat de situatie daadwerkelijk verbetert?
Ik erken dat er investeringen worden uitgevoerd en dat er renovatieprojecten lopen. Maar ik wil vandaag niet alleen horen welke projecten op de planning staan.
Ik wil weten welke concrete resultaten die projecten opleveren voor mensen die vandaag met toegankelijkheidsproblemen worden geconfronteerd.

Daarom stel ik u drie gerichte vragen:

1. Resultaten en verantwoordelijkheid

   Mijnheer het collegelid, uit uw eigen screening blijkt dat 19 van de 53 onderzochte gebouwen beperkt of zeer beperkt toegankelijk zijn. Hoeveel van deze 19 gebouwen zijn sinds de screening van 2025 concreet verbeterd, welke tekortkomingen werden daadwerkelijk opgelost en welke tijdelijke maatregelen hebt u genomen voor gebouwen waar de problemen nog bestaan?

2. Concrete planning en financiering

   Bent u bereid om voor de 19 betrokken gebouwen een concreet en gefaseerd verbeterplan op te stellen, met prioriteiten, uitvoeringstermijnen en een transparant overzicht van de middelen voor toegankelijkheidswerken, ook wanneer die deel uitmaken van grotere renovaties?
   Zo ja, tegen welke datum zal dit plan aan de Raad worden voorgelegd?
   Zo niet, waarom niet?

3. Bent u bereid om binnen zes maanden een voortgangsrapport aan deze Raad te bezorgen, met de resultaten van eventuele bijkomende technische audits, een centraal overzicht van toegankelijkheidsklachten, de reeds uitgevoerde verbeteringen en de nog geplande werken?
   Kunt u zich vandaag uitdrukkelijk tot deze termijn engageren, ja of nee?

Mijnheer het collegelid,
Ik wil afsluiten met een eenvoudige vaststelling.
We moeten niet langer onderzoeken óf er toegankelijkheidsproblemen zijn.
Uw eigen screening heeft aangetoond dát ze bestaan.

19 gebouwen zijn beperkt of zeer beperkt toegankelijk.
18 gebouwen hebben geen obstakelvrije inkomzone.
16 gebouwen beschikken niet over aangepast sanitair.
En 8 gebouwen hebben geen bruikbare lift.
De cijfers liggen op tafel. Wat vandaag op tafel moet komen, is een concreet plan om deze tekortkomingen weg te werken.
Ik verwacht geen nieuwe algemene verklaringen over inclusie en toegankelijkheid.
Ik verwacht drie zaken: zichtbare verbeteringen, duidelijke deadlines en transparantie over de besteding van overheidsgeld.
Want inclusie begint niet bij mooie woorden in een beleidsverklaring. Inclusie begint bij een deur die iedereen zelfstandig kan openen, een lift die iedereen kan gebruiken en een gebouw waar niemand wordt uitgesloten.
En als de VGC het goede voorbeeld wil geven, moet zij beginnen bij haar eigen gebouwen.

Ik dank u.

Type vraag: Vraag om uitleg
Van: Imane Belguenani Datum van indiening: 22/10/2026

Aan: Elke Van den Brandt
Bevoegdheden: collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid

Onderwerp: Betreffende een structurele erkenning en VGC-financiering van burenhulpnetwerken voor ouderen

Mevrouw het collegelid

Het VGC-bestuursakkoord 2026-2029 formuleert een duidelijke ambitie: de autonomie van ouderen zo lang mogelijk ondersteunen, hun sociale netwerken versterken en de verbinding tussen formele en informele hulp bevorderen. Het akkoord erkent de rol van burenhulpnetwerken en vrijwilligers als "sociaal geëngageerde experts van hun buurt", en stelt dat lokale dienstencentra, gemeenschapscentra en buurtzorgnetwerken een belangrijke rol spelen in het sociale netwerk van ouderen.
Deze ambitie is logisch. Vandaag is 13 procent van de Brusselaars ouder dan 65 jaar, goed voor ongeveer 165.000 mensen. Tegen 2030 loopt dat op tot meer dan 200.000. De overgrote meerderheid verblijft thuis: 95 procent van de ouderen woont niet in een woonzorgcentrum, en van de 80-plussers woont de helft alleen. Het leefgebied van veel ouderen vernauwt gaandeweg tot de 500 meter rond hun woning, wat het risico op sociaal isolement sterk vergroot. Meer dan 20 procent van de ouderen die deelnemen aan burenhulpnetwerken in Brussel, krijgt nooit bezoek van naasten1.

Burenhulpnetwerken beantwoorden precies aan de ambities die het VGC-akkoord formuleert. Organisaties zoals Accolage, Bras dessus Bras dessous, CitiSen van het Biloba Huis, Entour'âge van het Chambéry wijkhuis en projecten van het Croix Rouge de Belgique (samengebracht onder het platform Samen Toujours) werken op wijkniveau aan de verbinding van geïsoleerde ouderen met hun buurt. Ze doen dit via vaste duo's tussen vrijwilligers en ouderen, via groepsontmoetingen en via doorverwijzing naar professionele zorgdiensten. Samen bereikten ze in 2025 1.530 ouderen in 19 Brusselse gemeenten, met 908 actieve vrijwilligers en 41.678 vrijwilligersuren2.
Bij Accolage alleen al werden 367 actieve duo's ondersteund en 7.607 hulpuitwisselingen geregistreerd. 85 procent van de deelnemers geeft aan dat deelname hen aantoonbaar goed doet. De netwerken bereiken bovendien een sterk diverse groep: meer dan 15 talen worden gesproken, en een groot aandeel deelnemers heeft een moedertaal die noch het Nederlands noch het Frans is. Precies ook de cultuursensitieve benadering die het VGC-akkoord nastreeft (zie daarvoor pagina 37 van het VGC-akkoord).
Wat de financiering betreft, is er een opvallende lacune. De meeste financieringsstromen voor burenhulpnetwerken zijn vandaag de dag projectgebonden en precair. De VGC financiert de burenhulpnetwerken niet, terwijl de Lokale Dienstencentra die wél door de VGC worden gefinancierd, grotendeels dezelfde doelgroep bedienen. Het VGC-akkoord erkent dit zelf: LDC's, gemeenschapscentra en buurtzorgnetwerken worden in één adem genoemd als complementaire spelers. Op het terrein bestaat die complementariteit al meer dan tien jaar. De eerste antenne van Accolage werd in 2013 opgestart in LDC De Binding in Neder-Over-Heembeek. In Etterbeek, is het Entour'âge-netwerk geïntegreerd in het LDC Chambéry. In Vorst stelt het LDC Miro zijn ruimte ter beschikking voor groepsactiviteiten van Bras dessus bras dessous. Dankzij deze samenwerking kunnen geïsoleerde personen in de wijk beter worden opgespoord en kunnen de twee organisaties elkaar beter doorverwijzen, afhankelijk van de behoeften van de begeleide personen. Voor de mensen in het veld is het duidelijk dat de activiteiten van de LDC’s en het netwerk voor onderlinge hulp elkaar aanvullen.

Maar een beleidsmatig en financieel kader voor die samenwerking ontbreekt tot op heden. Daarom stel ik graag de volgende vragen:

1. Het VGC-bestuursakkoord erkent de rol van buurtzorgnetwerken. Hoe evalueert u de concrete bijdrage van burenhulpnetwerken zoals Accolage of Entour'âge aan deze beleidsdoelstellingen? Zijn deze organisaties betrokken bij de uitwerking van het VGC-beleid rond zorgzame buurten?
2. Beschikt de VGC over financierings- of subsidiemechanismen waarbinnen burenhulpnetwerken structureel kunnen worden ondersteund?
3. Het VGC-akkoord stelt dat LDC's, gemeenschapscentra en buurtzorgnetwerken samen een rol spelen in het sociale netwerk van ouderen. Welke concrete stappen overweegt u om de samenwerking tussen LDC's en burenhulpnetwerken structureel te verankeren?
4. Samen Toujours en haar leden pleiten voor een erkenningskader dat hen structureel in het Brusselse landschap moet verankeren. Welke initiatieven voorziet u binnen de huidige beleidsperiode om dit erkenningsvraagstuk aan te pakken?

Ik dank u,
Imane Belguenani

1 Zie daarvoor pagina 9 van het jaarverslag 2025 van lokaal burenhulpnetwerk Accolage.
2 Zie daarvoor pagina 4 van het activiteitenverslag 2025 van SamenToujours.

Type vraag: ***Actualiteitsvraag***
Van: Lotte Stoops
Datum van indiening: 28/10/2026

Aan: **Ans Persoons**
Bevoegdheden: collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra

---

Onderwerp: **Over de besparing van minister Gennez op de Nederlandstalige bibliotheken en het lokaal cultuurbeleid in Brussel**

Op 2 oktober liet Vlaams minister van Cultuur Caroline Gennez weten dat de subsidie aan de 19 Brusselse gemeenten voor hun Nederlandstalige bibliotheek en hun lokaal cultuurbeleid vanaf 2027 met 30 procent daalt. Dat is 1,1 miljoen euro per jaar: ongeveer 793.000 euro voor de bibliotheken en ruim 300.000 euro voor het lokaal cultuurbeleid, vooral de cultuurbeleidscoördinatoren.

Drie weken later kondigde u samen met minister Van Achter een compensatie van 600.000 euro aan voor de bibliotheken: 400.000 euro uit het Vlaamse Brusselbeleid en 200.000 euro uit de VGC. Dat werd gebracht als een redding. Maar het is geen redding. Het is een verschuiving.

Die 600.000 euro komt uit middelen die sowieso bestemd waren voor het Nederlandstalige leven in Brussel. Het gaat om projectoproepen, verenigingen en extra inzet voor het Nederlands. De Nederlandstalige gemeenschap in Brussel betaalt dus zelf voor de besparing van de Vlaamse minister van Cultuur. Ondertussen blijft er jaarlijks nog altijd zo'n 510.000 euro ongecompenseerd. Voor de coördinatie van het cultuurbeleid zorgt niemand meer?

De cultuurbeleidscoördinatoren worden niet gered terwijl zij de spin zijn van het Nederlandstalige web, zij brengen die bib, gemeenschapscentrum, scholen en verenigingen samen.

Dat het ook anders kan, bleek deze week. Voor ZOO Antwerpen en Planckendael vond de Vlaamse regering 2 miljoen euro per jaar tot en met 2029. Dat geld kwam uit het mobiliteitsbudget van minister De Ridder en werd doorgeschoven naar Toerisme. Waar de wil is, vindt de Vlaamse regering dus wel ruimte binnen de eigen Vlaamse begroting. Voor de Brusselse bibliotheken moet Brussel het zelf oplossen.

Mijn vragen

1. Erkent u dat deze compensatie geen nieuw geld is, maar een verschuiving van middelen die al voor de Nederlandstalige gemeenschap in Brussel bestemd waren? Waar haalt u de 200.000 euro concreet? Welke organisaties, projectoproepen of subsidielijnen moeten daarvoor inleveren?
2. Blijft u er bij minister Gennez op aandringen om de besparing van 1,1 miljoen euro integraal terug te draaien? Bent u bereid om samen met de Brusselse schepenen van Cultuur een overleg met haar te vragen?
3. Is de compensatie recurrent of eenmalig, en voor welke jaren precies? Komen er bijkomende voorwaarden, opdrachten of verantwoordingen bij, bovenop de bestaande subsidie?
4. Hoe wordt de 600.000 euro verdeeld? Gaat het rechtstreeks naar de gemeentebesturen, volgens dezelfde verdeelsleutel als de bestaande subsidie?
5. Wat gebeurt er met de cultuurbeleidscoördinatoren, voor wie geen enkele compensatie voorzien is? Hoe voorkomt u dat gemeenten die functies afbouwen?